

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 27

2. července 2017

Cena: 8 Kč

Den Farského ve Škodějově

17. června 2017 se ve Škodějově, rodišti dr. Karla Farského, a ve Vysokém nad Jizerou konal Den Farského - celocírkevní pouť a diecézní den královéhradecké diecéze ČČSH. Den Farského připomněl devadesáté výročí úmrtí prvního patriarchy naší církve. Při této příležitosti se pod vedením bratra patriarchy Tomáše Butty, pražského biskupa Davida Tonzara, královéhradeckého biskupa Pavla Pechance a olomouckého biskupa Rudolfa Göbela konala ve Škodějově bohoslužba a byla uvedena lesní kaple dr. Karla Farského. Ve Vysokém byly prezentovány nové publikace a proběhla přednáška o zakladateli naší církve, na farní zahradě se konaly dílny a představení pro děti. Vystoupil zde Jaroslav Hutka a Tomáš Kočko s orchestrem.

Z postyl Karla Farského

„Nová církev musí se snažit získat co nejvíce toho křesťanství prvotního, čistě a pouze Kristova. Ono zase nezůstane pouze a čistě Kristovo. Ono bude mít známky předešlého dějinného křesťanství na sobě. Neboť nový kulturní zjev, jako je nová církev, nezavrhne se načisto přejatých prvků kultury předchozí. Jde o to, kolik jich smí být a jaká má být jejich váha a závaznost. Ideálem nesmí přestat být čistě původní všelidské evange-

lium Kristovo. K tomu se dopracovat, to musí zůstat úkolem křesťanství a každé církve nové.“
„Jádrem musí zůstat evangelium Kristovo, nikoli řecké nebo římské, ba ani ne židovské, nýbrž to pouhé krásné evangelium Kristovo, jak dáno bylo celému světu osobností Kristovou pro všechny národy. To evangelium začíná o Vánocích u Betléma a dokonává se apoštolským nadšením Ducha svatého.“ (Karel Farský, Postily, s. 357-358)

Poznávejme více dílo Farského

(Z dopisu bratra patriarchy k 90. výročí úmrtí Karla Farského)

Sestry a bratři, dr. Karel Farský (1880-1927) je spojen se zrodem, zápasem a rozvíjením Církve československé husitské na počátku 20. století. On je tím, kdo svou osobou vtiskl specifický charakter novodobé křesťanské církvi, jakkoli je vznik ČČSH záležitostí především Boží milosti i společným úsilím mnohých duchovních a laiků. O Farském se můžeme dovídat z publikací církevních historiků a jeho myšlenky blíže poznávat z jeho spisů a děl. Některé z nich se nacházejí i v knihovnách našich far. Poslední vydaná kniha o Farském byla od dr. Václava Kadeřávka a prof. Zdeňka Trtíka z 80. let minulého století. V letošním roce jsme s týmem autorů připravili knihu věnovanou Farskému, na které se podílejí autoři ČČSH - teologové a historici. Sborník vychází k 90. výročí od smrti našeho prvního patriarchy. Další publikaci připravuje královéhradecká diecéze a s biskupy jsme sestavili Farského citáty, které vycházejí v řadě „Zastavení“. Vybrané myšlenky Farského i přes dobové souvislosti dokládají aktuálnost a živost Farského poselství a jeho pohledů vycházejících ze zdrojů Písma svatého a Kristova evangelia...

Z času před svatodušními svátky - červen L. P. 2017

Sto let od Zborova

Vážené čtenářky a čtenáři Českého zápasu, sestry a bratři,

letošní rok 2017 je rokem četných výročí událostí celostátního významu, které hluboce zasáhly do dějin naší vlasti. Připomínáme si hrdinství našich bojovníků, jejich statečnost, vytrvalost a lásku ke svobodě. Právě před sto lety ji dobrovolně a s obětavým vlasteneckým nasazením prokázali českoslovenští legionáři v jedné z bitev 1. velké světové války, v bitvě u Zborova.

Tehdy Češi, Moravané a Slováci udatně bojovali ve svorném šiku proti několikanásobné přesile dobře vyzbrojeného nepřítele. Byla to jedinečná událost – bitva za samostatné Československo!

Před 1. světovou válkou žilo v carském Rusku téměř sto tisíc Čechů a Slováků, kteří tam odešli především za prací. Mezi jiným též četní sokolové, často jako učitelé tělocviku a šířitelé sokolské myšlenky bratrství, lásky k vlasti a národního hrdinství. Jejich snaha vyvrcholila založením Rady Čechů v Rusku v čele s profesorem T. G. Masarykem. Dne 28. 9. 1914 přísahají první dobrovolníci – členové České družiny v Kyjevě – na prapor se svatovávčenskou korunou.

Po vzniku České družiny, čítající téměř tisíc členů, obdobně v Paříži členové tamní sokolské jednoty, kteří používali název Rota Nazdar!, složili slavnostní přísahu dne 12. 10.

1914. Tyto, na sobě nezávislé, avšak jedinečně časově do sebe zapadající události měly velký význam pro vlastní vznik československých legií. Rozhodující část vznikajících vojenských jednotek tvořili sokolové, nositelé vlasteneckých idejí bratrů zakladatelů Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera.

V letošním, výjimečném jubilejním roce připomínáme našim čtenářům všech generací, aby nezapomínali na naši skvělou minulost, na hrdinství československých legionářů a sokolů v jejich hrdinském boji za svobodu a demokracii.

Jsou zde dvě, pro náš stát historicky významná výročí:

Pokračování na str. 3

Ústřední rada Církve československé husitské vás srdečně zve při příležitosti 602. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa

na bohoslužbu v Betlémské kapli v Praze, která se koná 6. července 2017 od 15 hodin.

Bohoslužbu povede patriarcha Církve československé husitské ThDr. Tomáš Butta, Th.D., s brněnským biskupem Mgr. Jurajem Dovalou a farářkou ThDr. Lenkou Solčanovou. Kázání pronese olomoucký biskup Mgr. MUDr. Rudolf Göbel.

Ilustrace: Liturgie vyznání prvního patriarchy Polifonová a modlitby křesťanské modlitby Agapetova. Na obrázcích doplnění: Průběh. Zdobení. Kozubek, úvodní část modlitby dle Průběhu. Zdobení Průběhu. Zdobení.

Kaple Betlémská v Praze

Brněnská diecéze Církve československé husitské

srdečně zve na
Slavnostní bohoslužbu

čtvrtek 6. července 2017 v 17:00

s připomínkou 602. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa

Varhany: Lukáš Rýdlo

Husův sbor, Brno - Botanická 1

Liturgji slouží Sandra Šimáková a Petr Šandera
Káže Rev. Jaroslav Kratka z Evangelické církve augsburského vyznání v ČR

Ohlédnutí za Letnicemi aneb Ducha svatého nelze zavřít do klece

Promluva papeže Františka na Mezinárodní charismatické konferenci, Řím – Circus Maximus 3. 6.

Bratři a sestry, díky za svědectví, které tady dnes vydáváte. Děkuji. Prospěje nám všem, budu z něj mít užitek já i všichni!

„Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali“ (Sk 2,1-4). Tento text je vzat ze Skutků apoštolů. Dnes jsme tady jako ve večeradle pod širým nebem, protože nemáme strach. Pod otevřeným nebem a také se srdcem otevřeným příslibu Otce. Jsme zde shromážděni „všichni věřící“. Všichni, kdo vyznávají, že „Ježíš je Pán“. „Jesus is the Lord“. Mnozí přišli z různých částí světa a Duch svatý nás shromáždil, aby vytvořil svazky bratrského přátelství, které nás povzbuzují na cestě k jednotě, abychom byli jedno kvůli poslání, a ne kvůli tomu, abychom byli bez hnutí! Kvůli poslání, abychom hlásali, že Ježíš je Pán: „Jesus es el Señor“, abychom společně hlásali lásku, kterou chová Otec vůči všem svým dětem! Abychom hlásali dobrou zvěst všem národům. Abychom

dokázali, že mír je možný...

V Ježíšově jménu však můžeme svým svědectvím prokázat, že mír je možný! Je možný, pokud jsme v pokoji mezi sebou. Poukazujeme-li však na rozdíly, vedeme spolu válku a nemůžeme hlásat pokoj. Mír je možný, pokud vyznáváme, že Ježíš je Pán, a evangelizujeme. Je to možné, třebaže se lišíme. To je zřejmé! Lišíme se, ale přejeme si být smířenou růzností. Ano, nezapomínejme na toto slovo a říkejme ho všem: „smířená různost“. A toto slovo není moje, není moje. Pochází od jednoho luteránského bratra. „Smířená různost“. Nyní jsme tady, je nás mnoho! Shromáždili jsme se ke společné modlitbě, abychom prosili o seslání Ducha svatého na každého z nás, abychom vyšli do ulic města a světa hlásat vládu Ježíše Krista.

Kniha Skutků praví: „*My, Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyt, Krétané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky*“ (Sk 2,9-11). Mluvit stejným jazykem... naslouchat, chápat – chápat! – že existují rozdíly, ale Duch nám dává chápat poselství Ježíšova zmrtvýchvstání v naší vlastní řeči. Jsme zde shromážděni, věřící ze 120 zemí světa, abychom slavili svrcho-

vané dílo Ducha svatého v církvi, které bylo zahájeno před 50 lety a dalo počátek... této instituci? Nikoli. Této organizaci? Nikoli. Proudů milosti, proudu milosti Katolické charismatické obnovy. Díla, které se zrodilo... jako katolické? Nikoli. Zrodilo se jako ekumenické! Vzniklo jako ekumenické, protože Duch svatý tvoří jednotu a tentýž Duch svatý dal vnuknutí, aby se tak stalo! ...

Příchod Ducha svatého proměňuje lidi, kteří jsou ze strachu uzavřeni, v odvážné Ježíšovy svědky. Petr, který třikrát zapřel Ježíše, byl naplněn mocí Ducha svatého a hlásá: „*At' je úplně jasně celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali*“ (Sk 2,36). A toto je vyznání víry každého křesťana! ...

Slovo pak pokračuje: „Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všechno svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval.“ – Prodávali, pomáhali chudým, ale bylo tam pár chytráků. Pomysleme na Ananiáše a Safiru. Vždy se takoví najdou. Všichni věřící, většina si pomáhala. – „*Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecně oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet*

povolanych ke spase a církvi“ (Sk 2,44-47). Obec se denně rozrůstala a Duch dával inspiraci. Moc rád přemýšlím o apoštolu Filipovi, když mu anděl říká: „Vstaň a jdi na jih na cestu a najdeš tam proselytu, ministra ekonomie eritrejské či etiopské královny-kandaky.“ (srov. Sk 8,26-27). Byl to proselyta a četl proročá Izaiáše. Filip mu vysvětlil to Slovo, zvěstoval Ježíše a on se obrátil. A jak jeli, přijeli k vodě a on řekl: Chci být pokřtěn. Byl to Duch, který pohnul Filipa, aby tam šel, a od počátku je to Duch, který všechny věřící pobízí hlásat Pána.

Dnes jsme se rozhodli se shromáždít tady, na tomto místě – protože tady byli během pronásledování mučení křesťané pro zábavu těch, kdo se přišli podívat. Dnes je více mučedníků než včera! Dnes je více mučedníků. Křesťanů. Ti, kdo zabíjejí křesťany, se předtím neptají: „Jsi pravoslavný? Jsi katolík? Jsi evangelík? Jsi luterán? Kalvinista?“ Nikoli. „Jsi křesťan?“ a hned jej podřiznou. Dnes je více mučedníků než v počátcích. Je to ekumenismus krve. Sjednouje nás svědectví našich dnešních mučedníků. Na různých místech světa je prolévána krev křesťanů! Jednota křesťanů je dnes naléhavá jako nikdy předtím. Jednota působením Ducha svatého, v modlitbě a pomoci těm nejslabším. Jít společně, pracovat společ-

ně. Mít se rádi. Mít se rádi. A společně se snažit vysvětlovat rozdíly, usilovat o shodu a putovat. Pokud bychom zůstali nehnutě stát, nedojdeme shody, to je pravda. Duch totiž chce, abychom putovali.

Padesát let Katolické charismatické obnovy. Proud milosti Ducha svatého! Proč proud milosti? Proč nemá zakladatele, statuta ani řídicí orgány. Evidentně se v tomto proudu objevila mnohá vyjádření, která jsou jistě lidskými díly inspirovanými Duchem, různými charismaty, ale všechna slouží církvi. Proudů nelze klást hráze a Ducha svatého nelze zavřít do klece!

Uplýnulo 50 let. V tomto věku začínají ochabovat síly; polovina života. V mé vlastní se říká, že prohlubuje vrásky (neuzívá-li se kosmetiky), přibývá šedivých vlasů a začíná se také zapomínat...

Padesát let je životní moment vhodný k zastavení a reflexi. Je to chvíle k reflexi, život je v půli. A řeknu vám: je to chvíle, kdy je třeba jít dál s větší silou, nechat za sebou prach času, který se nakupil, děkovat za to, čeho se nám dostalo, a čelit tomu novému s důvěrou v působení Ducha svatého! Letnice dávají zrod církvi. Duch svatý, Otcův příslib oznámený Ježíšem Kristem, je Tím, kdo tvoří církev... Pán má jedinou nevěstu...

Dle Rádía Vatikan, přeložil Milan Glaser, kráceno.

Z kazatelského plánu

4. neděle po svatém Duchu

Pojďte, synové, poslyšte mě, vyučím vás Hospodinově bázní. Kdo na něho budou hledět, rozzáří se, rdít se nemusejí. ŽALM 34,12.6

První čtení: Jeremjáš 28,5-9

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II):

2. Aby ze zármutku všedních starostí a zloby malicherných sporů naši mysl vzhůru k sobě povznášel, modleme se k Hospodinu.
3. Aby daroval nám sílu konat dobro a v dobrém díle pracovat pro větší slávu Boží a pokoj mezi lidmi, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, svou církev jsi vybudoval na základech apoštolů a proroků a tvůj Syn je kamenem úhelným. Spoj nás s nimi jednotou ducha, abychom byli tvým svatým chrámem! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 6,12-23

Evangelium: Matouš 10,40-42

Verš k obětování: Přídavky k Danielovi 3,40

Verš k požehnání: Žalm 103,1

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dej, ať nás tvá uzdravující moc očistí od hříchu, odvede od našich špatných cest a přivede na cestu pravou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 6, 83, 85, 87, 94, 41, 110, 174

Nad Písmem

Kdo přijímá vás, přijímá mne

Mt 10,40-42, Jr 28

To když Ježíš svolal zkraje týdne narýchlo učedníky na pracovní poradě, ještě zdaleka netušili, oč běží. „Zítří se jde do terénu, chlapi. Jděte a kažte, že se přiblížilo království Boží.“

Začalo jim to docházet, až když přidával další a podrobnější instrukce a postupy (zápis z porady provedl br. Matouš, celá 10. kap.). Jděte ke ztraceným ovčím, kažte, uzdravujte, očist'ujte, neste pokoj. Všechno zadarmo. Když se postaví proti vám, nebojte se a nedělejte si starosti. Dostali jste moc nad nečistými duchy a vždycky vám bude dáno, co máte mluvit a dělat.

Chvilu nechápavého ticha... Cože, my? Tak brzo? Ještě nejsem, Pane, připraven! Mám slabou víru, bojím se chyb a selhání. Neumím se modlit, v teologii se ztrácím a církevní řady neznám, s lidmi to neumím a autoritu nemám. To je moc velká odpovědnost! Z porady Boží odcházíme se smíšenými pocity...

KDO PŘIJÍMÁ VÁS, PŘIJÍMÁ MNE.

To je zaslíbení pro ztracené a znovoslovené ovce, ale mrazí mě při pomýšlení, že to máme být - já, my, církev, jejímiž ústy chce Kristus mluvit a jejími skutky konat své dílo. Budete mi svědky. Tohle poslání přináší velké nároky - na pravdivost, věrohodnost, upřímnost a jen z milosti můžeme doufat, že soud, který jak známo začne nad domem Božím, bude shovívavý. V obleženém Jeruzalémě proroka Jeremjáše a právě v Hospodinově

domu bylo víc takových, kteří živilí v lidech falešné naděje. „Dávám Babylonu rok, maximálně dva!“ Kdežto Jeremjáš nosí na krku kládu jha a zvěstuje zkázu. Drsná pravda Božího soudu ústy proroka se jen těžko poslouchá a Judejci tomu nechtějí (nemohou?) porozumět, proroky zabíjejí a vyhánějí. Zde platí i obrácené: kdo vás odmítá, odmítá mne. „Jak jste nechápaví!“ volal později Ježíš, když se mnohokrát snažil vysvětlit, proč musí Mesiáš trpět a zemřít. Mnozí ho opustili pro tu „hroznou řeč“, byli příliš zahleděni do klamných představ o zachránci triumfujícím. „Dávám Římanům rok, maximálně dva!“ volají lžiproci a Judejci opět nechtějí (nemohou?) porozumět - tajemství cesty Beránka obětovaného.

Co my máme vyřídít, je mnohem radostnější: ne soud, ale milost a pokoj v Kristu vzkříšeném. Naše eu + eu angelion. Možná dnešní posluchači zase nechtějí (nemohou?) porozumět, ale to není tak

úplně naše věc a není to našťestí jen na nás. Většinu díla v lidském srdci koná Duch a my k tomu můžeme občas něco přikoktat.

Nekárejme lidi, že nechtějí víru (tohle právo jim Bůh nechal) a nemají rádi církev (za to si může sama a běda jí, že zatarasila mnohým cestu). Ani naše děti, že nejsou v kostelích. Víra není dědičná, je jen nakažlivá. Tak jsme asi byli málo nakažliví!

KDO VÁS PŘIJÍMÁ... Když vaše slovo víry někdo přijímá, je to zázrak Boží a ne vaše zásluha. Když se mi vysmějí (jako Pavlovi v Aténách), můžu být rád, že dnes za víru nemusím sedět v kriminále. Že můžu Ježíšovi trošku a nedokonale sloužit, není na metál, ale nezasloužená milost. Ani 100 let církve není důvod k sebezhlížení (nebude, doufám, ohňostroj?), jen k tiché užaslé vděčnosti za mírnost Boží.

Porada končí, instrukce všichni máte. Ještě tu pravomoc nad nečistými duchy...

František Tichý

Pane, pokorně ti dáváme svoje slabosti a selhání, hřích, když jsme se svévolně minuli s tvou vůlí.

Vděčně očekáváme tvé milosrdenství.

Odpust' svému lidu v církvích nevěru i malověrnost a pomáhej jí, at' i v dnešní době je před tebou i lidmi pravdivá a věrohodná.

Uzdravuj rány, které jsme způsobili, a přiveď k sobě ty, kterým jsme cestu pokazili.

Dávej se poznat bloudícím a hledajícím a z nás k tomu vychovej dobré svědky. Amen.

Zdeňku Svobodovi k devadesátinám zpovzdálí a s ostychem

Zaklepávání slov - ten výraz se mi vybavuje v trochu jiné souvislosti, ale čím dál častěji nad „slovy, slovy, slovy“, která vypouštějí z úst a píšeme vsuktku „na nebesa“. Vždyť přece všechna slova internetová, blogová, tweetová, všechno to plácání na facebooku budou lézat vesmírem věčně. A naši potomci budou čist nejen naše mladické pitomosti, ale i anonymní špinavosti. Ledaže by „klekly“ servery... Přitom „slovo se z věčnosti klová a roste, jak s ním zacházíme“, pravil jiný básník. Dávno už nejde jen o inflaci slov. Dnes už jsou slova ztracena v překladu a překreslena v obsahu. A tak čtu o „masakru cen“, každý zneuznaný politik se cítí být „mučedníkem“, kdekdo v opozici je „rebel“, estébácké manýry předhazují druhým ti, kdo s nimi sami pracují, a naprosto bez hanby je k holocaustu přirovnáváno každé štípnutí komára. Nikomu bych nepřála být mučedníkem či být zmasakrován. Sami sebe činíme technikáliemi, když dobýváme své „baterky“, zatímco mobily nám „klekají“. Doplnujte sami... Ještěže je nám dáno ono Slovo, Slovo Boží lásky, které tělem učiněno jest. Ač lidmi uklováno a na kříž zaklepáno, přebývalo, přebývá a přebýváti bude mezi námi na věčnost. Na Boží věčnost... Jak s ním budeme zacházet, tak porosteme.

„Bůh ... sám plný, sám ze sebe naplňuje spásu člověka, spásu světa. Z jeho kostelů rostou domy, z jeho tajemství věda, z jeho poslušnosti svoboda.“
Jan Zahradníček a Jana Šilerová

Výročí sboru v Bydžově

Na svatodušní neděli proběhla v Novém Bydžově oslava 90. výročí otevření zdejšího Husova sboru. Ono výročí sice připadá na 6. července, ale to máme všichni plně ruce práce s dnem Mistra Jana Husa, takže došlo k malému časovému posunu.

Bohoslužba se konala netradičně odpoledne, aby mohli přijet i pozvaní hosté a nekřížilo jim to plány v jejich domovských náboženských obcích. Pozvání přijal i br. biskup Pavel Pechanec, který vedl bohoslužbu spolu s místními duchovními i hosty a ujal se i kázání. K mnohým stuhám na čerstvě vyčištěných a opravených praporech naší náboženské obce přibyla stuha další s krátkým, ale jednoznačným textem „Kristus vítězí!“ a datem výročí. Další s velmi vítaných hostů byl pěvecký sbor Malíchor z Chrudimi. Opět po roce jsme mohli ocenit nejen to, že jim zpívání jde více než mistrovsky, ale i to, že je to viditelně baví a mají ze zpěvu radost. V tomto případě spolu s námi.

Po bohoslužbách uvedl malíř Tomáš Záhořík výstavu svých obrazů v Husově sboru nainstalovanou. Obrazy jsou provokativní i meditativní... no, je lepší je vidět, než o nich psát. Pak už následovalo pohoštění a v družných rozhovorech začalo vše pomalu mizet k neskrývané radosti těch, kdo to vše připravili. Zde patří poděkování zejména sestřám z rady starších, které připravily, zařídily, zaúkolovaly, zkrátka postaraly se, že to bylo. A že toho bylo hodně.

Slavnost tedy máme za sebou, no a co dál? Asi jako jinde: S Boží pomocí se starat o svěšené, nenechat se zdeptat okolním světem, věřit v Boží prozřetelnost a v to, že Bůh své záměry prosadí a uskuteční, a to buď s naší pomocí, nebo nám navzdory. To platí jak pro nás v Novém Bydžově, tak i jinde na světě.

Sto let od Zborova

Dokončení ze str. 1

155 let od založení tělocvičné organizace Sokol dne 23. února 1862 a 100 let od vítězné bitvy u Zborova dne 2. července 1917, kde se vyznamenali českoslovenští legionáři.

Z výnosu dobročinných sbírek a darů a díky nezměrnému úsilí Sboru pro postavení pomníku, Československé obce legionářské, pěčí její místní pobočky na Spořilově a díky drobným dárcům z řad občanů byl u příležitosti 20. výročí bitvy u Zborova v roce 1937 slavnostně odhalen na Roztylském náměstí pomník Hrdinům od Zborova. Tato, pro Spořilov jedinečná událost se konala za účasti četných hostů, představitelů vlády, Armády České republiky, Československé obce legionářské, České obce sokolské a za velké účasti spořilovské veřejnosti. 80. výročí jeho odhalení dne 29. června 1937 si připomínáme právě letos.

Pomník odstranili nacističtí okupanti za 2. sv. války. Dne 2. 11. 2009 byl registrován Sbor pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova jako občan-

ské sdružení na základě společného rozhodnutí zástupců odbojových a vlasteneckých organizací, působících na Spořilově, za podpory vedení těchto organizací na celostátní úrovni České republiky. Zakládajícími členy Sboru byli zástupci Československé obce legionářské, České obce sokolské, Českého svazu bojovníků za svobodu, Masarykova demokratického hnutí a Asociace nositelů legionářských tradic. Cílem tohoto projektu je obnovit na Roztylském náměstí na Spořilově památný pomník legionáře podle původního návrhu ruského legionáře, architekta kpt. Ing. Karla Babky, objeveného ve tvaru modelu sochy v Městském muzeu v Blansku. Kopie sochy se zachovala do dnešních dnů v původní velikosti a tvaru v parku před nádražím Českých drah Blansko - Město. Projekt obnovy pomníku vypracoval přední odborník na historické vojenské objekty, například náročné rekonstrukce monumentální sochy Jana Žižky na Vítkově, Ing. Václav Jandáček. Po celou dobu přípravy

Ekumena a termodynamika

První třetina dvacátého století bývá nazývána obdobím konce zdravého rozumu ve fyzice. Výstižnější by bylo mluvit o konci naivních představ. Rozum, myšlení zde naopak „bodovaly“. Teorie relativity ukončila představu jakéhosi absolutního eukleidovského („rovného“) prostoru a času a nahradila jej provázaným neeukleidovským časoprostorem. Kvantová fyzika udělala tečku za determinismem a lokalizovatelností objektů. Změna fyzikálního obrazu světa se nutně promítá do filozofického myšlení. A dopadá i do teologie, protože se dotýká kategorií, s nimiž ona operuje.

Ponechd stranou pozornosti při uvažování o pronikavých změnách v obrazu světa v důsledku vývoje fyzikálního poznání zůstala nesmírně cenná a fascinující druhá věta termodynamická. Připomeňme, že zatímco první věta termodynamická vyjadřuje zákon zachování energie, tedy jakousi neměnnost (celková energie zůstává v uzavřeném systému konstantní), druhá věta říká, že přeměny energie nemohou probíhat v libovolném směru (např. teplo nikdy nepřechází z chladnějšího tělesa na teplejší), tedy postuluje nevratnost procesů (změny rozložení energie mezi jednotlivé formy jsou nevratné). Tyto skutečnosti znal již v první třetině 19. století francouzský fyzik Nicolas Léonard Sadi Carnot, syn významného francouzského matematika a politika a strýc pozdějšího prezidenta Francouzské republiky. Zatímco idea zachování energie brzy vstoupila do všeobecného povědomí, nevratnost reálných procesů zůstala (a do určité míry zůstává) zahalena rouškou tajemnosti. Z významných osobností, které se jí věnovaly, zmiňme aspoň skotského profesora Williama Thomsona, známého jako lord Kelvin of Largs (1824-1907), zbožného křesťana, který během svého 53letého působení na glasgowské universitě (pod níž protéká řeka Kelvin) přistupoval k svému předmětu jako k poznávání Bohem stvořeného světa a k pokornému pronikání do jeho zákonitostí.

Po lordu Kelvinovi byla nazvána jednotka termodynamické teploty. 1 kelvin (K) je stejně velký jako 1 Celsiův stupeň (°C), avšak termodynamická

teplotní stupnice, vyjadřující teplotu v kelvinech, je oproti naší Celsiově stupnici posunuta přibližně o 273 stupňů tak, že v běžných systémech nabývá vždy jen nezáporných hodnot (0 °C ≈ 273 K). Termodynamická teplota úzce souvisí s entropií, což je dost abstraktní veličina, pomocí níž lze kvantitativně vyjádřit dříve jen kvalitativní ideu nevratnosti, jednosměrnosti procesů. V uzavřených systémech entropie nemůže klesat. Statistická fyzika, jejíž základy položili L. Boltzmann (1844-1906) a J. W. Gibbs (1839-1904), přinesla zajímavou a názornou interpretaci entropie jako míry neuspořádanosti - tedy nevratnost fyzikálních či fyzikálně chemických jevů má stejné vysvětlení jako růst nepořádku v bytě (pokud se neuklízí). Jakýsi maximální, totální nepořádek si lze představit. Jak je tomu s entropií? V čase roste. Znamená to, že směřuje k nějaké maximální hodnotě, či může růst neomezeně? Představa možné naprosté neuspořádanosti mluví pro první odpověď; spíš v úrovni spekulací se zde hovoří o tepelné smrti vesmíru, která by znamenala absolutní rovnováhu, naprosté vyrovnání teplot.

V živých systémech entropie klesá (je to možné, neboť žádný živý systém není uzavřený; život znamená růst organizovanosti, uspořádanosti), smrti začíná entropie růst. Život na Zemi je nemyslitelný bez přísunu energie ze Slunce. James Lovelock píše o živé planetě Zemi. Jenže Země také není uzavřeným systémem. Energie ze Slunce na ni stále proudí.

Entropie jako míra neuspořádanosti

(či zde míra nevědomosti, nedostatku informace) našla své místo v teorii informace hned od jejího zrodu. A klepe na dveře dalším a dalším oborům. Jejím růstu podléhá naše lidské počínání na Zemi, ekonomika, čemuž mnozí ekonomové nechtějí rozumět a stále sní o neomezeném materiálním růstu. Systematicky oblasti společenských věd entropií představili J. Rifkin a T. Howard.

A samozřejmě, protože druhá věta termodynamická s entropií jako základním pojmem zásadně ovlivňuje pohled na svět, na bytí, na stvoření, nemohou se jí vyhnout ani filozofie a teologie. Teologická reflexe druhé věty termodynamické vede k zajímavým úvahám, lze např. uvažovat o Božím tvoření jako o „protientropickém“ procesu (tedy jako o procesu, při němž entropie klesá); podle Genese Bůh tvořil z chaosu, tedy ze stavu s maximální entropií. Tvoření znamená pokles entropie, růst rozmanitosti, bohatosti forem a tvarů.

Pozoruhodnou aplikaci druhé věty termodynamické nabízí F. M. Wuketits, když ve své knize „Přírodní katastrofa jménem člověk“ (Praha, Granit 2006) píše o tepelné smrti kultury, a to jako o důsledku mizení kulturní rozmanitosti, která pro autora znamená nejen vítané obohacení civilizace, nýbrž i nutnou podmínku jejího vývoje. Evoluce probíhá jedině tam, kde fungují různé systémy, kde panuje konkurenční situace. Evoluce tedy určitou rozmanitost vyžaduje. Přítom současný postup globalizace s sebou přináší likvidaci rozdílů mezi kulturami, směřuje k jakési bezbarvé kulturní šedi. Rozdíly mizejí, vše se vyrovnává, s civilizací se děje něco, co v materiálním světě připomíná přibližování se tepelné smrti vesmíru.

Franz M. Wuketits přichází s varováním, které by mělo vést k adekvátní reakci jednotlivců i společenství. Úzce souvisí s odpovědností za stvoření, kterou si jako křesťané uvědomujeme (týká se i jiných náboženství). I uvnitř křesťanství se setkává-

Dokončení na str. 4

Z POSELSTVÍ ALOISE JIRÁSKA SIBIŘSKÝM LEGIÍM

Draží krajané, bratři! Můj pozdrav letí do Sibíře, v níž se zrodila naše svoboda z vašich hrdinských bojů, z vaší revoluce, jaké dosud minuly dějiny lidstva. Vráťte se a v širých končinách Ruska a Sibíře zůstanou jen hroby velkých hrdinů, kteří žítí budou v paměti vděčného národa. A vraťte se brzo! Buďte zdraví, draží bratři, ...na stokrát vás pozdravuje
Váš vděčný Alois Jirásek (V Praze v prosinci 1919)

POSILA MISTRA JANA HUSA LEGIONÁŘŮM

Při nedávném pátrání po historických pramenech o našich legionářích jsem náhodou objevil obrázek Mistra Jana Husa v kostnickém vězení očekávajícího mučednickou smrt daleko od své drahé vlasti. Na zadní straně listu se dočítáme plamennou výzvu bratřím legionářům v Itálii, aby vytrvali ve spravedlivém boji za nejvyšší hodnoty lidstva - pravdu, právo a spravedlnost: „On nezná váhání ani pochyb. Silná duše a pevná vůle jeho nepřipouštějí vteřiny slabosti; jeho cesta jasně vytčena. Jen do vzdálené vlasti, k milovanému národu zalétají jeho vzpomínky a drahým Čechům píše svůj poslední vzkaz... Nyní národ náš staví nejdůležitější pomník svému Hledateli Pravdy, neboť oživen jeho duchem jde neohroženě, hotov ke všem obětem za poznanou Pravdou. Dnes silou poměru a osudu, největší pravdou pro nás jest, že národ musí se zbavit poroby a do vlastních rukou vzít správu svých osudů! Celý národ poznal pravdu, mluví pravdu a stojí v poznané pravdě! To dosvědčují historické dny české - 6. leden, 13. duben a 16. květen t. r. Statisíce nových Božích bojovníků vyvstalo, jimž kostnické plameny jsou majákem na bouřném postupu za Pravdou. Odvrzte od sebe Lež i Vy, bratři, lež habsburskou a rakouskou! Dokažte i Vy činně, že není Čecha, který by bránil klam a násilí, nýbrž že jeho místo bylo, jest a bude vždy mezi bojovníky za Pravdu, Právo, Spravedlnost a všechny nejvyšší ideály Lidstva!“
V Itálii, dne 6. července 1918.

Vladimír Prchlík, 12. 6. 2017

Váš Vladimír Prchlík,
Sbor pro obnovu pomníku Hrdinům od Zborova, Čestný občan Prahy 4

Zprávy

Zveme na Krakovec 2017

opět ke slavnostní bohoslužbě, opět 5. července v 15 hodin, pod vedením bratra biskupa pražského za účasti zástupců duchovenského sboru. Stará tradice se o Krakovci zmiňuje v souvislosti s pobytem Mistra Jana Husa (1414), na ni se podařilo navázat za první republiky (1918 - 1938) i po roce 1989. Tentokrát si připomeneme též kulatá výročí - legie, bitvu u Zborova 1917 i počátek světové reformace (Martin Luther 1517). NO Panoši Újezd, vikariát Beroun

90. let
Žižkova sboru
v Červeném Kostelci
9. 7. 2017 / od 10.00 hodin

Koncert LEE ANDREW DAVISON / 9. 7. 2017 / od 18.00 hodin

Program

- 10.00 Slavnostní bohoslužba
službu br. patriarcha Tomáš Butta
- 11.30 Reformální setkání s patriarchou na farmě zahradě
- 18.00 Charitativní koncert pro hospic LEE ANDREW DAVISON
SPIRITUÁL A GOSPELY (duchovní písně afroamerického lidu v originální interpretaci) spolupůlkní: Jaroslav Šindler (kytara), Vít Fiala (kontrabas)

Vstupné na koncert 150 Kč
Vstupenky na koncert k zakoupení na místě.
Výtěžek ze vstupného bude věnován na nákup sanitky pro hospic.

Žižkova sbor v ulici Hrabáho Budčických 328, 540 01 Červený Kostelec
naproti zdravotnímu středisku

Slavnost v Praze-Strašnicích

Dne 5. 7. v 9.30 hodin na svátek Cyrila a Metoděje bude v náboženské obci Praha Strašnice uvedena do úřadu farářky sestra Martina Viktorie Kopecká. Liturgii povede pražský biskup doc. David Tonzar spolu se sestrou Martinou. Srdečně zveme k účasti s prosbou o vaše modlitby a sdílení. **JŠ**

O Karlu Farském na ČT

Avizovaný pořad o dr. Karlu Farském na ČT2 byl přesunut z 18. června na 2. července. Pořad bude vysílán v Křesťanském magazínu na ČT2 2. 7. od 13 hodin. **red**

Festival duchovní hudby

Tradiční Festival duchovní hudby se koná ve středu 5. července od 16 hodin v kostele sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Detailní program na webu církve v rubrice Pozvánky. Festival se koná za laskavého přispění Ministerstva kultury ČR a NO CČSH Praha 1 - Staré Město. **red**

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 3.7. 2017, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
From Baroque to Jazz
Aleš Bárta - varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, LISZT, G. GERSHWIN

úterý 4.7. 2017, 17.00
Bohumír Rabas - varhany
Ilona Slavíková - mezzosoprán
J. S. BACH, C. FRANCK, G. BIZET, A. DVOŘÁK

čtvrtek 6.7. 2017, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal - varhany
Martina Bauerová - soprán
František Bílek - trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 7.7. 2017, 17.00
Josef Kšica - varhany
Tomáš Jindra - bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 7.7. 2017, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková - housle
Vratislav Vlha - hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 8.7. 2017, 17.00
Bohumír Rabas - varhany
Miroslav Kejmar - trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 8.7. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
soubor historických nástrojů
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, VIVALDI, F. HÄNDEL

neděle 9.7. 2017, 17.00
Zuzana Němečková - varhany
Věra Likérová - soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

neděle 9.7. 2017, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek - trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

Ekumena a termodynamika

Pokračování ze str. 3

me s různými kulturami. Církev Kristova je dnes vnějšně rozdělena do mnoha různých církví, jednot a denominací, což souvisí s velkou rozmanitostí spirituální, forem uctívání Boha, prožívání toho, co nás přesahuje. I když se církev hlásí k týmž starokřesťanským vyznáním víry, liší se výklady Písma i oněch vyznání. A rozdíl jdou napříč církvemi. Neodporuje tato rozdělenost Ježíšovu přání, aby Jeho učedníci „jedno byli“ (J 17,11.22)? Možná bychom na tuto otázku hledali odpověď jinak, kdyby v ní místo negativně zabarveného slova „rozdělenost“ bylo s ním téměř synonymní adjektivum „rozmanitost“. Rozhodně nechci dnešní Církev (či církve) barvit narůžovo. Řečeno slovy Horského kázání, současnost světa rozhodně nesvědčí o dobré soli (Mt 5,13), již Církev má být. A k její nefunkčnosti přispívá i nevěrnost zmíněnému Kristovu přání být jedno. Zkusme však do úvah o ekumenickém sbližování, o tom, co znamená „být jedno“, vnést obecně pojatou druhou větu termodynamickou a její Wuketitsovu interpretaci na kulturu. Bůh stvořil různé lidi. Uvažme jen, jaký zázrak je, že v ohromném množství lidí, které potkáváme, jsme s to poznat své známé, rozlišit je. A není důvod se domnívat, že v povahách, názorech a způsobech myšlení podobná rozmanitost neměla být. Věci týkající se věčnosti, Božího království nejsme s to plně pochopit a každý je prožíváme svým způsobem, podle svých možností. A zrovna tak jako rozmanitost postav a tváří je obohacením, je jím i ona vnitřní různost. Ta se nutně musí promítnout i do náboženského myšlení, do vyjadřování niterného vztahu k Bohu a ke Kristu (jehož vnější vyjádření je stejně jen náznakem vnitřních prožitků). Je naprosto přirozené, že různým jednotlivcům vyhovují i různé bohoslužebné formy a i různé vnější formy organizace církevních společenství. Rozmanitost církví, díváme-li se na ni z tohoto hlediska, znamená obohacení.

Wuketits píše o tepelné smrti kultur. Nehrozí něco podobného křesťanství - Církvi či církvím? Nevypadají současné oficiální ekumenické rozhovory vedené na nejvyšších úrovních spíš jako útok na zdravou rozmanitost než jako setkání různých poutníků na cestě k nebesům? Božím věcem v plnosti nemůžeme porozumět. Současné věroučné rozdíly není třeba brát jako překážku, nýbrž jako životodárné obohacení. Smyslem ekumenických snah nesmí být „tepelná smrt křesťanství“, nýbrž vzájemné poznávání v lásce, na cestě k zaslíbenému společnému cíli. O to jde. Bůh není doktrína, Bůh je láska. Jsme vedeni k tomu „v pokoře jedni druhého za důstojnější sebe mít“ (Fp 2,3). K tomu patří i vědomí, že naše pochopení pravdy víry není to nejlepší, že druhý může vidět hlouběji a dále, že každý poznáváme svým způsobem.

Bílá sluneční světlo je složeno z bohatého spektra barev. A je mnohem příjemnější pro osvětlování a zdravější pro oko než světlo monochromatické, jednobarevné. Církev by měla umět přijmout rozmanitost jako dar, který nejen není překážkou skutečné jednoty, ale znamená obohacení, znamená cenou podmínku k životu. Musí být otevřeným společenstvím, připraveným přijímat další a další spolupoutníky a nést evangelium do celého světa, do nejzazších oblastí lidského bytí. A především musí být otevřena vzhůru, aby mohla stále čerpat živiny z nejvyššího zdroje, z pravého vinného kmene, přímo od Krista (J 15,1). Pak jí „tepelná smrt“ nehrozí. **Jiří Nečas**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

O důstojnosti učedníků

Vypisujte písmenka z horní tabulky v pořadí daném spodní tabulkou.

P	P	Á	J	P	S	T	M	S	O
P	Ý	Í	K	Á	T	D	Ř	H	Ř
M	Í	O	K	Ř	I	M	I	Ř	J
M	E	J	Á	K	O	D	M	R	Í
A	P	Í	Ě	I	Á	I	L	Á	E
V	O	A	J	N	M	L	M	O	Ě

36	27	13	30	55	6	48	34	57	3
7	51	40	47	20	43	25	8	45	28
41	18	26	1	37	16	52	38	15	39
21	49	10	42	24	46	2	32	50	11
59	14	31	35	9	33	29	58	5	54
4	44	23	17	53	12	60	19	56	22

Řešení z minulého čísla: Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi. **Jana Krajčířiková**

Placená inzertce

Pout' na Ostravici
u Husovy kaple a rekonstruované Winklerovy zvonice

10.30 Slavnostní bohoslužba za účasti patriarchy CČSH Tomáše Butty a olomouckého biskupa Rudolfa Cebela

12.00 Skupina BLAF parodický text

13.15 Jakub Kupčák biblená mše s písní

14.00 Divadlo plyšového medvídky představení „Imenul' se Alík a nejsem zrušen“

15.15 Pavel Heřan trio

Akci moderuje Aleš Juchelka

Součástí je zapálení symbolické hranice na památku upálení Mistra Jana Husa.

Program pro děti je zajištěn. Předpokládány konec programu je v 16.45

5.7. STŘEDA 2017

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žitbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, Call centrum - tel.: 840 306 090

